

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201508
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8514201508.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513 právne zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK & ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanému U. E., bytom F. XX, XXX XX F., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: 1/Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, 2/Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, práv. zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom AK, Dobrovičova 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 682,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C 120/2014-198 zo dňa 28.01.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v I. rade.
- II. Nepriznáva sa účastníkom náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „prvostupňový súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet. č. XXXXXXXXXXX/1110, VS: XXXXXXXXXXX sumu vo výške 50,53 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16,01 eur za obdobie od 18.3.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 18,51 eur za obdobie od 18.4.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 16,01 eur za obdobie od 18.5.2011 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalovanému nepriznal náhradu trov konania, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov trovy konania vo výške 118,87 eur, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta AK, Svidník v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, Bratislava nepriznal náhradu trov konania.

O trovách konania žalobcu a žalovaného rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca si na súde uplatnil nárok na zaplatenie sumy 682,87 eur s príslušenstvom voči žalovanému. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 50,53 Eur, teda časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 7,4 %. Keďže súd v prevyšujúcej časti, teda v časti istiny vo výške 632,34 eur s príslušenstvom, žalobu zamietol, mal v tejto časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 92,6 %, úspech žalovaný. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, úspech žalovaného prevyšuje úspech žalobcu o 85,2 %, preto žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 85,2 %, ale žiadne trovy konania si neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu prvostupňový súd trovy konania nepriznal.

Vo vzťahu k trovám konania vedľajších účastníkov uviedol:

Vedľajší účastník v 1. rade, ktorý vstúpil do konania na podporu žalovaného podal písomné podanie, ktoré mohlo byť podkladom pre rozhodnutie vo veci, a preto má právo náhradu trov konania v zmysle judikatúry KS Prešov. Vedľajší účastník vstúpil do konania v časti zaplata zmluvnej pokuty, pričom ide o nárok, ktorý je možné uplatniť samostatne. Prvostupňový súd preto priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu, keďže v časti zaplata zmluvnej pokuty bol úspešný a to vo výške 118,87 eur, predstavujúce trovy právneho zastúpenia a zaviazal zaplatiť žalobcu tieto trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade nepriznal náhradu trov konania, keďže tento okrem podania o vstupe do konania sa k návrhu nevyjadril, žiadne trovy si neuplatnil a zo spisu nevyplývalo, že by mu nejaké vznikli.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v 1. rade podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutné sú iba tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplata súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premičania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Taktiež žalobca poukazuje na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Domnieka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. sa v danom prípade neuplatní. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozsudok v tejto časti zmenil tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada vzniknutých trov. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam o neúčelnosti úkonov právnej služby, odvolací súd poznamenáva, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníčkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore, ako i skutočnosť, či nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 150 O.s.p.; nie je rozhodujúce, či je tomu tak pri uplatnení práva alebo jeho bránení.

Je potrebné vziať na zreteľ, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie, či bránenie práv účastníka konania. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane žalovaného v 1. rade vstúpil do konania podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 16.04.2014 (čl.20). Z obsahu spisu naďalej nepochybne vyplýva, že podaním doručeným dňa 15.08.2014 (čl. 37) považoval zmluvnú pokutu vo výške 632,34 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Uviedol, že otázka neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telecom už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/31/2012 z 15.3.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/161/2011 z 6.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/32/2012 z 15.3.2012. Z najnovších rozhodnutí týkajúcich sa neplatnosti zmluvnej pokuty poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011. Z uvedeného dôvodu navrhol žalobu v časti, ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 632,34 Eur zamietnuť.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania a jeho sankčná funkcia (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť, tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu“).

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv

spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

V prejednávanej veci vedľajší účastník na strane žalovaného v 1. rade sa k veci vyjadril po tom čo mu bola doručená žaloba a prílohy, a prvostupňový súd, rovnako i odvolací súd v intenciách ust. § 93 ods. 4 O.s.p. posúdil a dospel po zvážení všetkých okolností prípadu k záveru, že úkony vedľajšieho účastníka sú v záujme žalovaného. Odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola prvostupňovým súdom správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv žalovaného v občianskom súdnom konaní. Námietka vedľajšieho účastníka v 1. rade vo vzťahu ku zmluvnej pokute ako neprijateľnej podmienke sa v konečnom dôsledku ukázala ako opodstatnená, keďže prvostupňový súd zamietol žalobu žalobcu v časti zaplata zmluvnej pokuty, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre žalovaného priaznivé rozhodnutie vo veci. Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník v 1. rade poskytol kvalifikovanú ochranu a realizované úkony za ktoré prvostupňový súd priznal odmenu, je treba považovať za úkony účelne vynaložené. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd je z úradnej moci povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, resp. na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

Vo svetle princípu vychádzajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je plne opodstatnené priznať združeniu náhradu nákladov za úspešné presadenie spotrebiteľského práva.

Odvolačný súd poukazuje na to, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O.s.p. je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne. Takáto možnosť vyplýva z čl. 8 citovanej smernice.

Podľa čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS „členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Rovnako Európska komisia vo svojich pripomienkach v bode 21 v prejudiciálnom konaní vedenom pod C-470/12, POHOTOVOSTĽ/Vašuta uvádza cit. „Smernica 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny súd pripustil vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka v exekučnom súdnom konaní.“

Vedľajšiu intervenciu vníma Európska komisia ako jeden z prostriedkov na ochranu práv spotrebiteľov a niet dôvodu ho vylučovať z prostriedkov ochrany zameraných na dosiahnutie cieľov podľa smernice Rady 93/13 EHS vrátane čl. 7 ods. 1.

Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie 1. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Niet dôvodu u právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľov vylučovať ich z právnej ochrany, ktorej súčasťou je aj náhrada ich nákladov v občianskom súdnom konaní. Súdna moc v podstate ani nemá možnosť ako podporiť združenia na účely čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako tým, že sa združeniam prizná náhrada ich nákladov.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že súd nie je povinný zisťovať stanovisko účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje a to už od okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je v tomto kontexte procesne samostatný, čo vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p.. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa subjekt stáva vedľajším účastníkom momentom oznámenia svojho vstupu do konania na podporu niektorého z účastníkov, pričom výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať sa nevyžaduje. Súhlas účastníka sa predpokladá. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadří nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva, ktorým sa súd zaoberá po podaní takéhoto návrhu. V predmetnej veci žalovaný nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyjadril.

Majúc na zreteli uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v 1. rade ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol a úspešný žalovaný a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, ani im žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.